

Христовы-ты страданія, ами и като посрѣдничество прѣдъ Бога за наши-ты грѣхове, то Діаконъ-тъ или Священникъ-тъ веднага слѣдъ проывкваніе-то захваща да изричя голѣмъ-тъ *ектениѣ* ¹⁾, коя-то ны учи, какво треба да ни е душевно-то расположеніе, като ся молимъ, и какво имено да искаме тогава отъ Бога. Първо-то нѣщо, кое-то ся иска отъ тогова, кой-то ся моли, за да му бѣде послушана молитва-та, е, да има добъръ сговоръ съ свои-ты ближни, миръ и спокойнѣ съвѣсть; това иска най-напрѣдъ Господъ отъ сякого, кой-то Му ся моли, кога-то дума: *Егда* ²⁾ *стоите молѣшесѣ, отпѣвайте аще что имате на кого, да и Отецъ вашъ, иже естъ на небесѣхъ, отпѣститъ вамъ сзгрѣшеніѣ вашѣ; заради това и най-първо-то моленіе на голѣмъ-тъ *ектениѣ* ся състои въ изывкваніе-то: *Миромъ Господѣ помолимъ сѣ!* Като даде наставленіе, че не бѣва другояче да ся молимъ, ами само като смы въ добъръ сговоръ съ свои-ты ближни, Священнослужитель-тъ съ второ-то моленіе ни напомня за онова, кое-то треба най-напрѣдъ да Му искамы: *О свышнемъ мирѣ, и спасеніи дѣши нашихъ, Господѣ помолимъ сѣ!* кое-то ще рече: «Дай ни, Боже, отгорѣ Твоя Божественъ миръ, и ни спаси души-ты.» Съ други-ты подиръ това моленія той ны учи да ся молимъ *О мирѣ всего мѣра*, сир. да минувать сичкы-ты хора, що живѣють на земь-тъ въ братскѣ любовь и съгласіе; *О благосъстолюнїи Свѣтихъ Божїихъ Църквей и сзединенїи всѣхъ*, сир. сичкы-ты Черковы да ся наслаждавать съ миръ, нѣсамо непоклащаны отъ никакъвъ вѣтъръ на лѣжливы-ты ученія, ами да ся присѣдинять съ неж и сичкы-ты противници на Православіе-то; *О Св. храмѣ и сз вѣрою благословѣнемъ и страхомъ Божїимъ вхождѣщихъ въ оный*, за да Му славословять Священнослужители-ты на Св. Черковѣ, Епископы-ты, Священници-ты, Діаконы-ты, за сичкыя Черковенъ причетъ, и изобщо — за сичкы-ты Православны Христианы; за Благочестивы-ты царіе и за покоряваніе-то имъ свои-ты врази и супостаты; за главныя *градъ* или село (мѣсто-то, дѣто живѣемъ), и за кой да е другъ градъ, странъ, както—и за Христианы-ты, кои-то живѣють въ тѣхъ. По-нататкъ ные ся молимъ и*

1) „Ектенія е рядъ отъ молитвы, кои-то ся четъть бавно и провечено; ты ся наричя голѣма, за да ся отличи отъ малкъ-тъ, на кож-то прошенія-та сѣ само три, захваща отъ думы-ты: *Паки и пакы*, кое-то ще рече: още и още.“

2) Мар. VI, 25.